

maal blevet opfattet i Udvalget, om ikke det vigtige Diemed, at erstatte Mangelen af Udskiftningskort, idetmindste deelviis vilde kunne opnaaes ved at bemyndige Forstandersfaberne i de Sogne, hvor Trangen dertil var stærkest, til for hele Communens Regning at requirere saavel fuldstændige Matriculskort, som et Landvæsenscommissionsmøde ofr ved Kjendelse at afgjøre, hvad der ikke kunde bringes i Rigtighed ved frivillig Bedtagelse. Naar dette skeete under Forbehold af Lands Lov og Ret for dem, der erklærede ikke at ville underkaste sig Landvæsenscommissionens Boldgift, vilde derved formeentligen ingen Ret krænktes og de Tilfælde blive ganske faa, for hvilke saadanne Kort ikke vilde komme til at faae fuld Retskraft for alle kommende Tider. Det er imidlertid en Selsfølge, at disse Bemærkninger ikkun ere henstillede til Regjeringens nærmere Overveielse.

Udvalget skal herved omtale et samme fra Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgfreds tilskillet Forslag til en Nedsættelse i Betalingen for Kort m. v. fra Matriculcomptoiret. Dette har deraf en aarlig Nettoindtægt af omtrent 3000 Rbd., hvorfor vedkommende Conto paa Indenrigsministeriets Budget naturligtviis maatte forholes med et saa stort Beløb, som Indtægten formindskes. Udvalget, der intet finder at erindre imod, at Sagen finder sin Afgjorelse under nuværende Lov, skjønner dog ikke rettere, end at den nuværende Betaling i det Hele er billig. En Undtagelse gjør kun Taxten for Udskrifter af Matriculberegningerne, som derfor foreslaaes nedsat. Derimod fremkommer et stort Misforhold derved, at Betalingen er beregnet efter Tdr. Land, og altsaa i Hedeegnene kan være over 100 Gange større i Forhold til Hartkornet, end i de frugtbare Dele af Landet. Det findes derfor billigt, vel ikke at rette Betalingen efter Hartkornet, men at sætte et Maximum for det Antal Tdr. Land, som for hver Td. Hartkorn skal betales. Dette vil kun medføre en ringe Afgang i Matriculcomptoirets Indtægter, og afhjælpe den væsentligste Anke, hvortil den nuværende Taxt kan give Anledning.

Af Udskiftets Forskrifter staae endnu kun

Straffebestemmelserne tilbage. Saadanne ere ikke nødvendige med Hensyn til Udskiftninger, da disse kun kunne fuldbyrdes ved Thinglæsning og Omfribning i Amtstuenes Bøger, og der saaledes er tilstrækkelig Afgang for Staten til at sikke sig mod enhver Ulovlighed. Derimod kunne de ikke undværes ved Sammenlægninger, som factiff kunne udføres uden Jagtagelsen af de Former, hvorved deres Lovmægholdelighed skal sikkes. Forsaavidt det kun er Formen, der er overtraadt, kan Udvalget ikke billige, at Straffen for en saadan Politieforsæelse ved Hensynet deels til Hartkornets Størrelse, deels til den Arrække, der kan forløbe inden dens Paatale, skal kunne opvære til en uforholdsmæssig Størrelse. Er Sammenlægningen derimod ulovlig i Realiteten, maa Hensynet til dens Omfang vistnok komme i Betragtning, kun at det synes hensigtsmæssigere, at tage det Hartkorn til Maalestof, hvormed den lovlige Grændse er bleven overskreden, end det tilfældige og uklare Begreb af den „tillagte“ Eiendom (§ 29.) Da Ulovigheden imidlertid ikke afhjælpes ved Mulctens Erbyggelse, og da det vilde være meget upassende, om det Offentlige aarligen skulde paatale den samme Lovovertrædelse, foreslaaes Anvendelsen af det i Lovgivningen sædvanlige Tvangsmiddel til at tilveiebringe dens Efterlevelse, en Tvang, der maa kunne være stærk nok til at bøie modtvillig Trods. At den for Fæstegodssets Vedkommende foreslaaede temporaire Indskrænkning fordrer tilsvarende og det alvorlige Straffebestemmelser, er en Selsfølge.

Lovudkastet er bestemt til at gjælde for al Jord, ene med Undtagelse af Kjøbstadsjorder. Efter de fra Indenrigsministeriet modtagne, vedlagte Oplysninger om disses hidtilsvarende Forhold, har Udvalget ikke troet at burde foreslaae, at Lovens Bestemmelser uden videre bringes til Anvendelse paa samme; men da disse Forhold i høi Grad trænge til en Ordning, indskilles, at der i Loven dertil gives Indenrigsministeriet en Bemyndigelse, som man tør haabe, ikke vil blive ubenyttet.

Gjennem Rigsdagsmanden for Velle Amts 1ste Valgfreds har Udvalget modtaget et Andragende om, at den ved Forordningen af 18de October 1811 § 4 og 5 foreskrevne sitgende Afgift a